

стъта, и слѣдъ испяждането на гражданитѣ отъ тамъ; вижда се при това, че по онова злочесто време, нѣкои по заможни граждани сж си постройли къщя отъ Баябанъ на самъ, а другитѣ сж избѣгали по надалечъ, и сж се заселили изъ Балканскитѣ гористи мѣста; и отъ онова време, трѣба да сж се учредили тѣи називаемитѣ у насъ „Колиби“, които носятъ названіето на учредителъ-тъ си; тѣи напримѣръ сж се тѣ назвали въ началото, и още се називаватъ „Велковци.“ „Коювци“ и проч. Това засѣляванье на Търновцитѣ изъ уединенитѣ гористи Балкански мѣста, ни напомня заселяванъето на други Българи, преди почти 900 години, които сж се заселили въ гориститѣ недостѣпни мѣст на Черна-Гора, за да избѣгнѣтъ гоненіето и злодѣйствата на грѣцитѣ, преди и слѣдъ привземанъето ѣмъ на Источна България съ Престолнія ѣ градъ „Преславъ“. Както жителитѣ на Черна Гора, подобно (ако и много въ по малакъ размѣръ), и жителитѣ на нашитѣ „Колиби“, живѣяха во времято на Турското владичество единъ доволно независимъ животъ; и ако не бѣха ги злоупотреблявали нашитѣ Български пѣрвенци отъ околнитѣ близки градовце, то тѣ быха отдавна силно подѣйствували за благоденствието на България въ многовидни отношенія. Колкото же за распространеніето на града Търново къмъ югъ, западъ и сѣверозападъ, то е станъло по всеѣка вѣроятность, по отпослѣ; и се е заселилъ мѣстността на нагорѣ къмъ Карталь-Баиръ, както и на надолу къмъ Маринополе (Марнополе просто зовимо); спорядъ това, и тая мѣстность на нагорѣ носи названіето „Варушъ“, що означява на ветія нашъ Български языкъ „градъ“; и това наименованіе сж давали Турцитѣ на оная часть на единъ градъ, предопредѣлена за да живѣятъ въ нея исклучително Българи, както и въ Русчукъ се називаваше, може още се називава оная часть на градъ-тъ „Варушъ“, дѣто живѣяха исклучително Българи. Градъ-тъ Велико Търново, въ времято на Царя Иваница, или както вѣобще го називаватъ Колояна, братъ на Царъ Асѣня I, преимущественно же въ времято на царъ Ивана Асѣня II, и на други по отподирни царіе, бѣ до-